

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8478

гр. София, 31.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав, в закрито заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Златка Илиева

като разгледа дело номер **2537** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.144 АПК вр. чл.248 ГПК.

С молба от 20.10.2022г. от Е. Х. Л., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат П. В., САК, е поискано съдът да измени решението си в частта за разносните, като остави без уважение възражението за прекомерност и присъди в тежест на ответника пълния размер на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение. Излагат се съображения за неточност в извода на съда досежно броя на проведените съдебни заседания, както и такива за повишена инфлация в страната през последните месеци. Изразява се становище за приложимост на правилата на чл.7 ал.1 т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът по молбата – Министър на земеделието и храните, изразява становище за неоснователност на искането.

Съдът, след като се запозна с доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решение № 5663 по настоящото дело е постановено на 10.10.2022г. и е съобщено на молителя на 11.10.2022г.

Съгласно §2 от ДР на ДОПК, вр. чл. 144 АПК, вр.чл. 248 ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разносните.

Молбата е подадена в срок, от лице, имащо правен интерес. Поради това същата е

допустима и следва да бъде разгледана.

По същество, същата е частично основателна.

С решението, чието изменение в частта относно разноските се иска, съдът е приел, че делото не се отличава с правна сложност, както и че по същото е проведено едно съдебно заседание, поради което е намерил възражението за прекомерност на ответника за основателно. Ето защо, претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е редуцирано до законовия минимум от 500.00 лв. /петстотин/ лева, съгласно разпоредбата на чл.8 ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г.

Действително, по делото са проведени две съдебни заседания. В първото от тях са приобщени писмени доказателства, а във второто е проведен разпит на двама свидетели. Горното обстоятелство не води до промяна в становището на съда досежно невисоката фактическа сложност на правния спор и не се отразява съществено върху времето, изразходвано за организиране и провеждане на защитата.

Що се касае до доводите за увеличаване на инфлацията, съдът, макар принципно да се съгласява с това обстоятелство, намира, че присъждането на по-висок размер на разноски само въз основа на него, без да са налице останалите предпоставки на закона, би поставило другата страна в неравнопоставено положение и би било неудачен способ за преодоляване негативните последици от влошената икономическа обстановка в страната.

Съдът не споделя становището, че в настоящия случай при определяне на минималното адвокатско възнаграждение приложение следва да намерят правилата на чл.7 ал.1 т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. във вр.с чл.344 ал.1 т.1 и т.2. и да се присъди възнаграждение за две претенции – за признаване уволнението за незаконно и за възстановяване на работа. В случая се касае за прекратяване на служебно, а не на трудово правоотношение, независимо от сходната правна уредба. Ето защо, посоченият от молителя ред не е напълно приложим.

Съдът намира за основателни доводите на молителя, че предвид предмета на правния спор, минималният размер на дължимото адвокатско възнаграждение следва да се определи по реда на чл.8 ал.4, а не на ал.3 от Наредбата . Съгласно цитирания текст, по дела за отмяна на заповед за прекратяване на служебно правоотношение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 1, т. 1, буква "а" - не по-малко от размера на минималната работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ .

Видно от приложения по делото договор за правна помощ, същият е сключен на 23.02.2022г. По това време, за периода 01.01.2021г. - 31.03.2022г., размерът на минималната работна заплата е възлизал на 650.00 лева, съгласно ПМС № 331/26.11.2020 г.

Ето защо, съдът намира, че претендираното от жалбоподателя адвокатско

възнаграждение следва да се редуцира до законовия минимум от 650.00 лв.

Предвид изложеното, счита, че следва да уважи частично искането на молителя и да измени решението си в частта за разноските, като определи ответникът по жалбата да заплати възнаграждение съобразно чл.8 ал.4, вр. чл. 7, ал. 1, т. 1, буква "а" от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно – 650 лева.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ Решение № 5663/10.10.2022г. постановено по адм. дело 2537/2022г. на Административен съд София-град в частта за разноските, КАТО ОСЪЖДА Министерство на земеделието да заплати на Е. Х. Л., ЕГН: [ЕГН] сумата от 650.00 лв. /шестстотин и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: